

SOTA ELS MAS VENTÓS

Intro.: 2n Trast

LA LA
Sota Sant Pere de Roda,
una font molt bona hi ha,
RE
fent parelles allà van
LA
les noies de L'Empordà
MI7
i que bé que s'hi està.

LA MI7 LA
Canta la cardina, cardina,
LA7 RE
molt bé refila el rossinyol
RE LA
airosa, airoso, divina, divina,
MI7 3/4 3/4 3/4 3/4 LA
tot fent un cant en sortir el sol,
3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 MI7 DO
fent un cant en sortir el sol.

LA MI7
Dessota el Mas Ventós, bell Empordà,
LA
et veig endormiscat vora del mar.
3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 si
La vida en tú és esclat de vent i sol,
3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 3/4 MI7
vent i sol, vent i sol, sol,
3/4 3/4 3/4 3/4 LA
i n'és ton pit immens florit bressol.

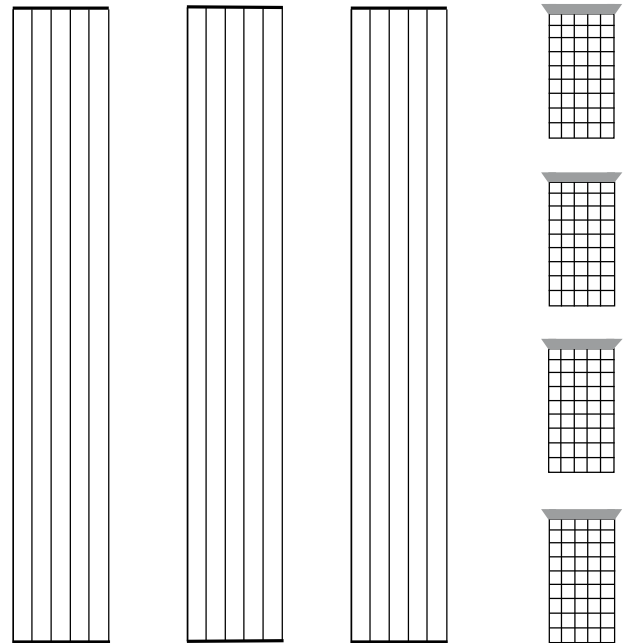
LA
Et besa l'ona brava
MI7
i la creu corona et fa,
obertes tens les nines
LA
al cel blau i al vert del pla.

LA
Tens aires de noblesa,
FA#7 si
un cor franc, ple d'ardiment,
RE LA
quan punteges la sardana
MI7 LA
sota un cel ampla i roent,
RE LA
i els xiulets de tramuntana
MI7 LA
són delit pel teu jovent.

LA LA MI7 3/4 3/4 3/4 3/4

LA MI7
Amunt, companys, enarborem la fe,
LA
d'un poble ardent que dansa i que somnia.
LA MI7
El campanar, suspès al cim, el pas ens guia.
SI MI
Des del cim blau ressonaran per tot el pla
cants d'amor i cants de pau,
3/4 3/4 3/4
cants d'amor, cants de pau.

LA MI7
Sobre el serrat, obert a sol i vent
MI7 LA
reflorirà, flairosa, una sardana.
FA#7
Dem-nos les mans tots, fills del pla
RE
que ens agermana,
LA MI
nostre Empordà alcem ben alt,
LA
per damunt dels cants.





Lletra : Antoni VIVES i BATLLE

Música : Jaume BONATERRA i DABAU (1955)

SOMNI

Intro.: 1r Traste



LA Quan la foscor davalla pel pendís del ponent


FA-  fa#  +1 LA
tot l'estany és un calid cigne



DO
d'argent






MI7 la
i va lliscant suau,


DO 
amb riure blau



la  
qui sap on va

si7 
va a

MI DO#5-  si6 
somniau.

FA-  $\frac{3}{4}$  $\frac{3}{4}$  re6  MI7 

la re
Com joncs florits
SOL7 els estels van quedant adormits,
MI7 i llavors el vol estrany de
LA- SI7 MI7 LA- 
les fades emplena l'estany.

la re
Quina cançó, quina cançó
SOL7 d'aigua i espant, d'aigua i espant
MI7 fades van fent
SOL- fent tot dançant,
MI7 LA+ LA+  LA+ 
tot, tot dançant, claror

MI MI
Quin delit, quin frisement,

LA
fades blanques com l'argent

MI7
van ballant sota els desmais

LA
ai ! quina vivor !

DO#- SOL#7
Fades i estany, cantant l'amor,


SIb7+
la nit és com un gran cor.

MI MI
Tot són ales dins la nit,

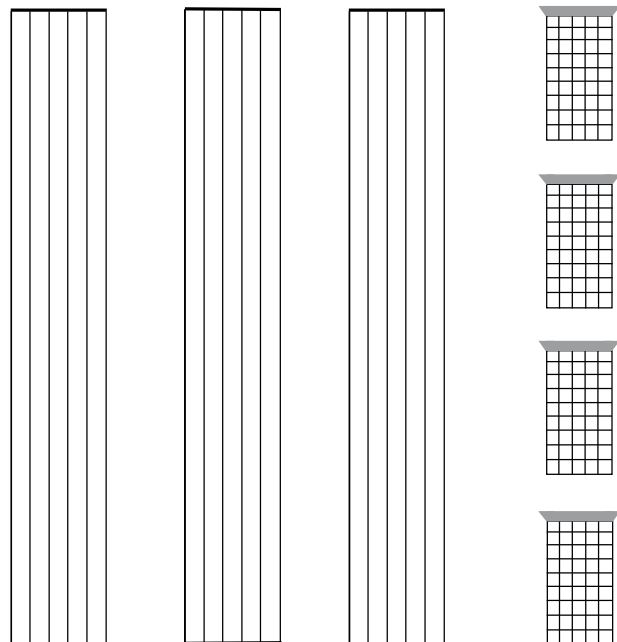
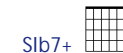
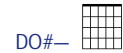
LA
tot és cant tot és neguit,

MI7
l'estany blau en somni dolç,

LA FA#7
somriu adormit, l'estany somriu,

$\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4}$  SI7 MI
resta tot dins la nit, dins la nit,

LA
somniau.



Lletra : Manuel PONT i BOSCH
Música : Manel SADERRA i PUIGFERRER (1945)

TOSSA BONICA

Intro.: 4t Traste

^{MI} Costa Brava, ric tresor del nostre mar,
 on sembrava l'han creat, ^{SI7}
 la bellesa més sublim del món, ^{MI MI}
 en tes cales i en tes camps, ^{MI}
 joguinejant, pins i ones
 van bressant, viles, llars i tradicions. ^{SI7 3/4 3/4 3/4 ® SI7 MI}

^{LA} Més, de tots els pobles del teu bell braçol, ^{SI7 MI7}
 la perla més bonica és nostra vila, ^{SI7 3/4 3/4 3/4 ® MI}
 més, de tots els pobles del teu bell braçol, ^{LA SI7 MI7}
 la perla més bonica, ^{SI7}
 la més bonica perla de la mar,
 Tossa de Mar. ^{3/4 3/4 3/4 3/4 ® MI}

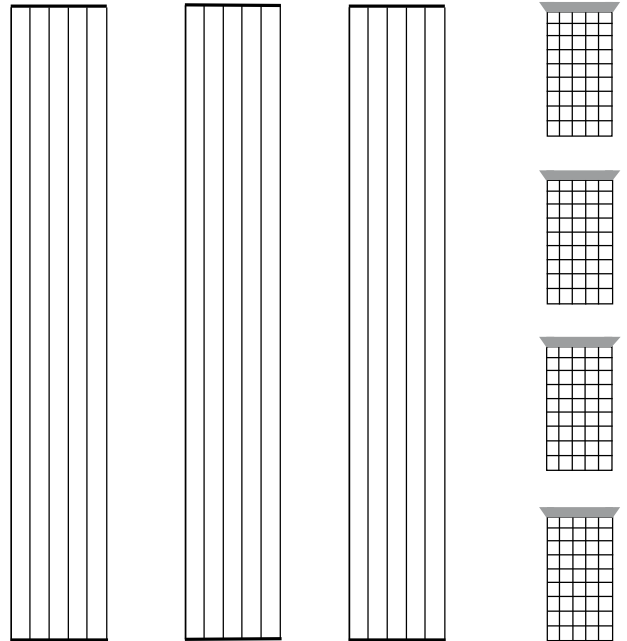
Muralles, llars i naus de pescadors,
 ventijol dels pins encisadors,
 bressoleu els fills del poble honorat,
 que és Tossa de Mar. ^{MI}

^{MI} Al recés de tes muralles,
 si l'avi conta als petits sos records, ^{SI7}
 el jovent caient la tarda,
 cara al mar va entonant l'himne de l'amor. ^{MI SI7}

^{MI} A la nit les naus til.lilen
 com estels del mar blau que dona vida. ^{MI 3/4 3/4 3/4 3/4 ® LA}
 Tremant els llòps de mar,
 amb traça activa, la pesca viva, ^{MI SI7}
 que és pa dels fills, ^{3/4 3/4 3/4 3/4 ® MI}

^{MI} I quan la festa arriba
 s'endiumenja la vila, ^{SI7}
 la taverna brillant,
 juga que juga amb els infants, ^{MI}
 i sona en el captart
 la tenora del bell encís, ^{SI7}
 i canta l'amor en cada cor, ^{MI}
 la - ra - la, la - ra - la,
 la - ra - la - la, la, la, la. ^{3/4 3/4 3/4 3/4 ®}

^{LA} Tossa aimada, vila noble,
 ves bressant en tes cales els teus fills, ^{MI}
 i seràs, pel nostre poble,
 ara i sempre un bocí de selva i mar,
 i paradís.



Lletra : Francesc MAS i ROS

Musica : Francesc MAS i ROS (1951)

LA ROCA DEL CARGOL

Intro.: 1r Traste

Dolçament, sí dolçament, sí dolçament,
 les onades besen L'Escala,
 on les barques prenen el sol, *prenen el sol*,
 Oh, bell indret magníficent,
 en front la Roca del Cargol.
 Platja bella on el pescador,
 s'hi esxtassia amb goig i amb amor, *goig i amor*,
 vibra ensems el cant que namora,
 i el rítmic compàs d'escàlams i remes,
 la gaubança arreu s'hi desflora,
 i l'encant impera agracient,
 dolç i escaient, *caient*.

Esguardant la forta roca,
 cants vibrants la cobla toca,
 i els dançaires van dançant,
 dançant l'anella fent gran.
 Cada cor, ardit, exhala,
 l'alegria de L'Escala,
 vil.la que resplandeix amb encant.

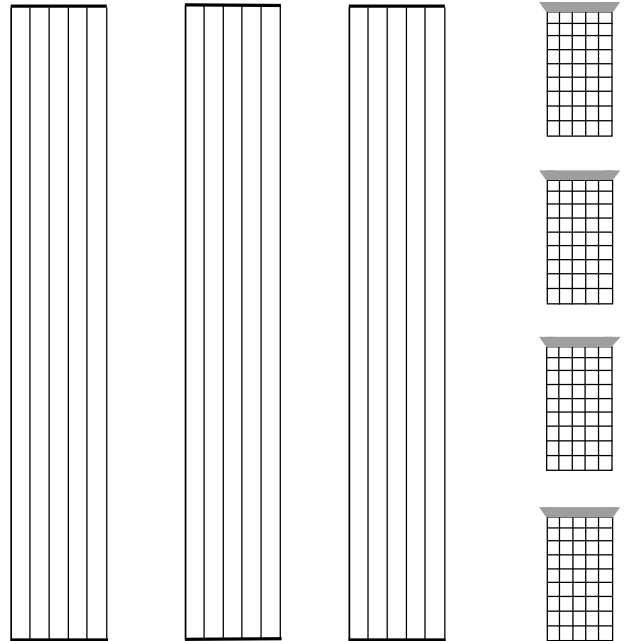
Oidà ! saltironant, quin goig que fa, que fa
 tota la gent de l'Empordà, la, la, la.

Canta, tenora, la meravella
 del brau fadrí i de la donzella
 que units de mans forgen l'anella.
 Desglosa, alegrement,
 el llur enamorament.
 Canta, tenora,
 i els cants que s'enduu el vent
 la roca els sent, *els sent*

S'ha desclòs l'encís, el mar és llis.
 en front la immensitat, somriu l'enamorat,
 gosant, rient, dansant, saltant...

La Roca del Cargol, *la*
 escolta el contrapunt (*del flaviol*)
 impàvida, espectant, *la*
 joiosa dels encants (*que té al voltant*).
 La Roca del Cargol, *la*
 esguarda estoïcament (*tot el redol*)
 i amb aire triomfal

no tem ni el temporal (*-poral*)
 rocam, rocam, ardit, ardit,
 fort a-, fort a-, -dalid, -dalid,
 done'ns l'arrel, i força l'esperit.



Lletra : Lluís Garriga i Viader
 Música : Josep VICENS "Xaxu"

L'EMPORDÀ

LA LA LA
Cap a la part del Pirineu,

vora els serrats i arran del mar

RE LA $\frac{3}{4}\frac{3}{4}$ MI
s'obre una plana riallera,

RE LA MI7 LA
n'és l'Empordà !

LA
Digueu, companys, per on hi aneu ?

LA
digueu, companys, per on s'hi va ?

MI LA
Tot és camí, tot és drecera,

RE LA MI7 LA
sí ens dem la mà !

Salut, salut noble Empordà !,

Salut, salut palau del vent !

MI MI MI7
portem el cor content, i una cançó !

LA LA LA
Pels aires s'alçarà,

LA LA LA
pels cors penetrarà,

RE LA $\frac{3}{4}\frac{3}{4}$ MI MI
penyora es-nirà fent de germanor

RE LA MI7 LA
una cançó !

A dalt de la muntanya hi ha un pastor,

LA RE
a dintre de la mar hi ha una sirena.

Ell canta al dematí, que el sol hi és bo,

si si MI7
ella canta a les nits de lluna plena.

Ella canta: "Pastor em fas neguit"

Canta el pastor: "Em fas neguit sirena"^{MI7}

Intro..:

LA
"Si sabessis el mar com és bonic !"

"Si veiessis la llum de la carena !"

MI
"Si hi baixessis, series mon marit !"

"Si hi pugessis, ma joia fóra plena !"^{LA}

"Si sabessis el mar com és bonic !"

LA
"Si veiessis la llum de la carena !"

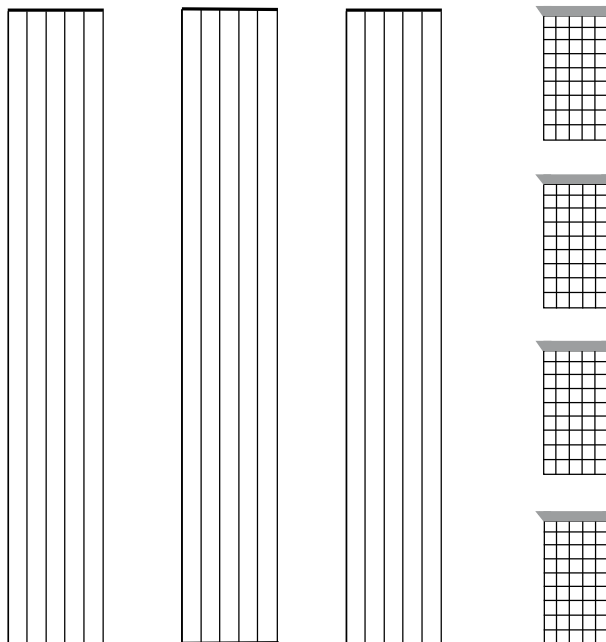
La sirena es feu un xic ençà,

fa# MI RE MI LA
un xic ençà el pastor de la muntanya,

fins que es trobaren al bell mig del pla,

RE LA LA $\frac{3}{4}\frac{3}{4}$ MI
i de l'amor plantaren la cabanya:

RE LA MI7 LA
fou l'Empordà !



Lletra : Joan MARAGALL

Música : Enric MORERA

CATALANS A L'ALCARRIA

mi
Dolça mareta, aimada,
SOL RE SOL
que lluny de tú que n'estic,
SI7 mi
pàtria meva, enyorada,
la SI7 ¾®
no veig ton cel bonic.
mi
El pastor per la muntanya,
SOL RE SOL
la blanca vela pel mar,
la mi
seràs sempre, Catalunya,
SI7 mi
nostre guiatge clar.

RE7 SOL
La traició vulgué enfonsar-te,
RE7 SOL
i el pit donàren amb afany,
¾¾¾¾® mi
que Catalunya sols pot ésser
DO SI7
per als valents catalans,
els valents catalans,
SI7 ¾¾¾®
els valents catalans.

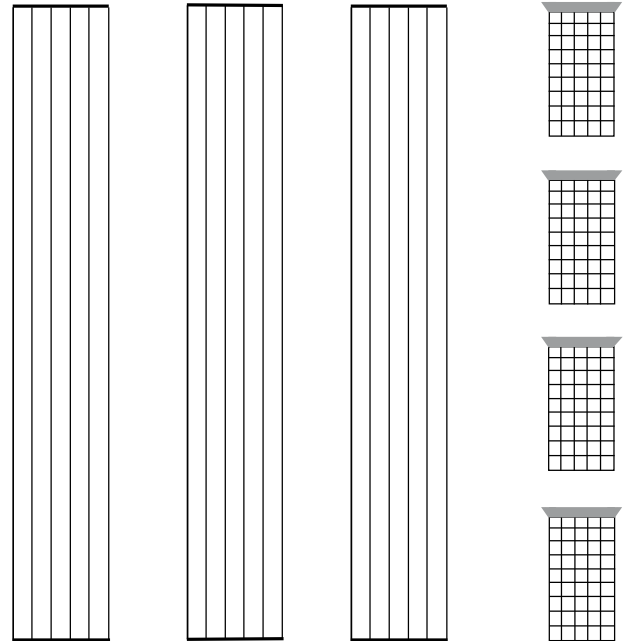
MI SI7
El camperol deixant la falç, l'esteva,
MI
el llibre l'estudiant, l'obrer l'empresa,
MI ¾¾¾¾¾¾® SI7
tots a lluitar, ben alta la senyera,
SI7 ¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾® MI
i vençerem, que la pàtria ens espera.
MI SI7
Anem cap a Aragó, cap a Castella,
MI
el mon va contemplant la nostra gesta,
MI ¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾® LA
tots endavant, i que la història digui
MI7 MI7 ¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾® MI
que som ben dignes de ser ca.. si de ser catalans.

mi
Terres altes de l'Alcàrria,
SOL RE SOL
fusells sempre vigilants,
SI7 mi
planura immensa i freda,
la SI7 ¾¾¾¾®
trinxeres i alzinars.
mi
Aquí fa temps hi lluitaren
SOL RE SOL
tots els nostres avantpassats,
la mi SI7 mi
i un camí ens assenyalaren, el de llibertat.

Intro..:

RE7 SOL
La traició vulgué enfonsar-te,
RE7 SOL
i el pit donàren amb afany,
¾¾¾¾¾¾® mi
que Catalunya sols pot ésser
DO SI7
per als valents catalans,
els valents catalans,
els valents catalans. SI7 ¾¾¾¾®

MI SI7
El camperol deixant la falç, l'esteva,
MI
el llibre l'estudiant, l'obrer l'empresa,
MI ¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾® SI7
tots a lluitar, ben alta la senyera,
SI7 ¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾® MI
i vençerem, que la pàtria ens espera.
MI SI7
Anem cap a Aragó, cap a Castella,
MI
el mon va contemplant la nostra gesta,
¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾® LA
tots endavant, i que la història digui
MI7 MI7 ¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾®
que som ben dignes de ser ca.. si de ser catalans,
LA
i que la història digui,
MI7 LA LA
que som ben dignes de ser catalans.



Lletra : Lluís MILLÁN

Música : Joaquim SOMS i JANER (1937)

LA PUNTAIRE

Intro..:

^{RE}
 És la terra més galana
 que en el món hi ha,
 Catalunya, de la plana
 fins a l'Empordà.
 Un paradís em semblen sos conreus ^{LA7}
 des de l'Ebre als Pirineus, ^{RE}

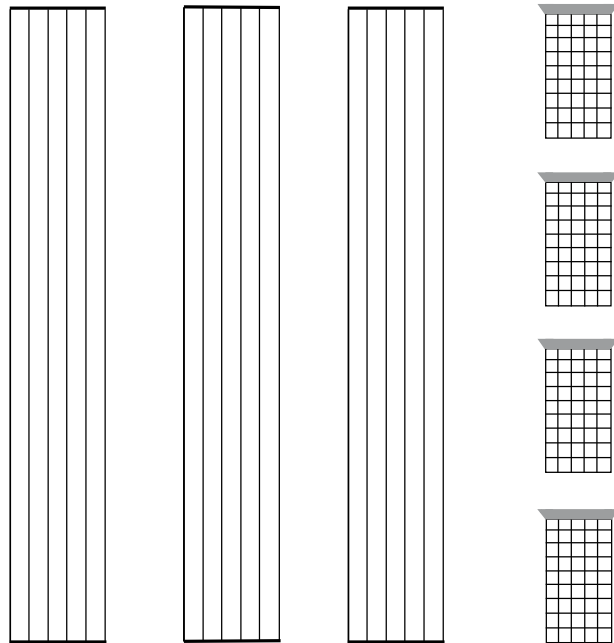
Un dia els àngels del cel
 es van voler alegrar, ^{LA7}
 i, fent rotllo, una sardana
 varen puntejar. ^{RE}
 I, al veure'ls, va dir nostre Senyor:
 " Eixa és la dança del bell amor ! " ^{LA7} ^{RE}

^{SOL} ^{RE}
 I buscant una terra noble
^{SOL} ^{RE7}
 a on poder-la fer ballar,
 en el cor del nostre poble ^{SOL}
 per sempre la va deixar.

^{SOL} ^{RE}
 I el ressó d'aquesta sardana
^{SOL} ^{RE7}
 li farà saber a tothom
 que la terra catalana
 és la millor que hi ha al món. ^{¾¾®}

^{SOL}
 Au !, doncs, fills de Catalunya,
 doneu-vos les mans
 i ben units, com a germans, ^{MI} ^{la}
^{RE7} ^{SOL}
 tant en temps de pau com en la guerra,
 des del mar fins a la serra ^{RE7}
 enlairem els nostres cants. ^{SOL}

^{¾®} ^{SOL}
 I si algú, com l'estranger francès
 va voler ahir,
 les nostres ^{MI} llars vol invadir, ^{la}
^{RE7} ^{SOL}
 els rebrem ardits en só de guerra,
 i sabrà que aquesta terra ^{RE7}
 defensem fins a morir !. ^{SOL}



Lletra : Josep Maria BELLO

Música : Joan BADOSA i COMPTE

RECULL DE SARDANES

Cap a la part del Pirineu,
vora els serrats i arran del mar,
s'obre una plana riallera,
és l'Empordà.

canvi.:

I quan la festa arriba
s'endiumenja la vila,
la taverna brillant,
juga que juga amb els infants,
i sona en el captart
la tenora del bell encís,
i canta l'amor en cada cor,
la - ra - la, la - ra - la

Tossa aimada, vila noble,
ves bressant en tes cales els teus fills,
i seràs, pel nostre poble,
ara i sempre un boci de selva i mar,
i paradís.

canvi.:

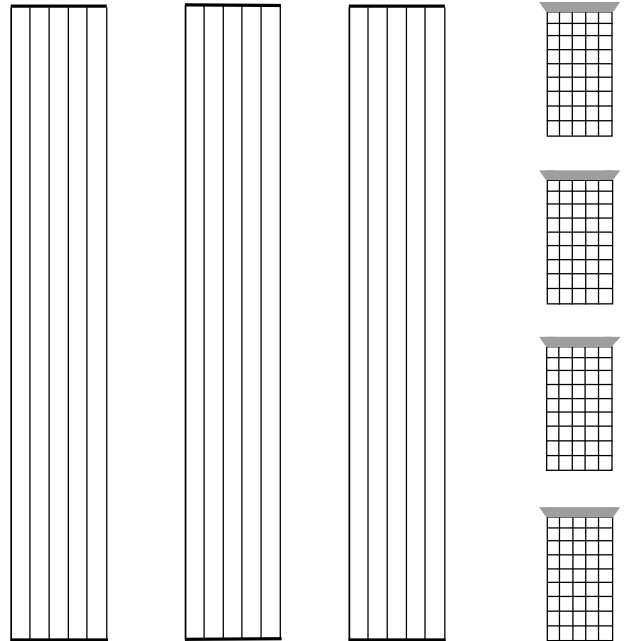
En front la immensitat,
somriu l'enamorat,
gosant, rient, dansant, saltant...
La Roca del Cargol,
escolta el contrapunt (del flaviol)
impàvida, espectant,
joiosa dels encants (que té al voltant).

La Roca del Cargol
esguarda estoicament (tot el redol)
i amb aire triomfal
no tem ni el temporal (-poral)
rocam, rocam, ardit, ardit,
fort a-, fort a-, -dalid, -dalid,
dóne'ns l'arrel, i força a l'esperit.

canvi.:

Penso amb tu i el record que s'en duu
Girona estimada, Girona enyorada,
ets aureolada d'un amor triomfal.

Jorns de placidesa, hores de tendresa,
amb un dolç turment que ja passaren,
i s'esfullaren tot tristement



canvi.:

Les sardanes arriben fins els seus cors,
amb gatzara i rialla dels balladors,
i en torn d'elles els arbres, quines remors.

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres,
ja se n'hi ajunten d'altres, d'altres després,
les de més lluny s'hi acosten, tothom ja hi és.

Ballen totes porugues, ben dolçament,
enrogides les galtes, mig somrients,
i sos peus en la terra, ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi en va
sent-hi a prop llagimeja, no sap renyar,
que ella també n'és filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca, les monges veu,
pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu bondadosa, balieu, balieu.

canvi.:

Tota la muntanya et volta,
donant-se les mans,
sardana de l'amor,
d'un poble de cristians,
sona la tenora,
no sé que tenen els seus cants,
vetlleu Senyora,
pels catalans.

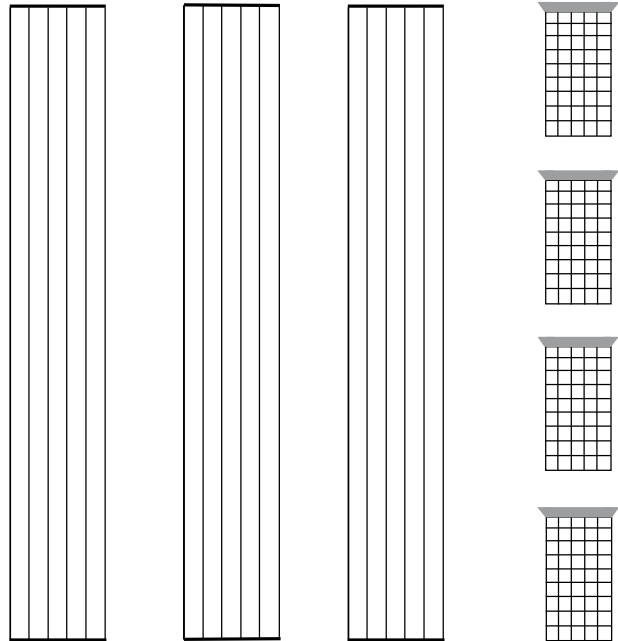
canvi.:

Déu va passar-hi en primavera,
i tot cantava al seu pas,
canta la terra encara entera,
i canta que cantaràs.

Canta l'ocell, el riu, la planta,
canta la lluna i el sol,
tot treballant la dona canta,
i canta al peu del bressol.

Som i serem gent catalana,
tant si es vol com si no es vol,
que no hi terra més ufana
sota la capa del sol,
sota la capa del sol.

Som i serem, gent catalana.



ÉS LA MORENETA

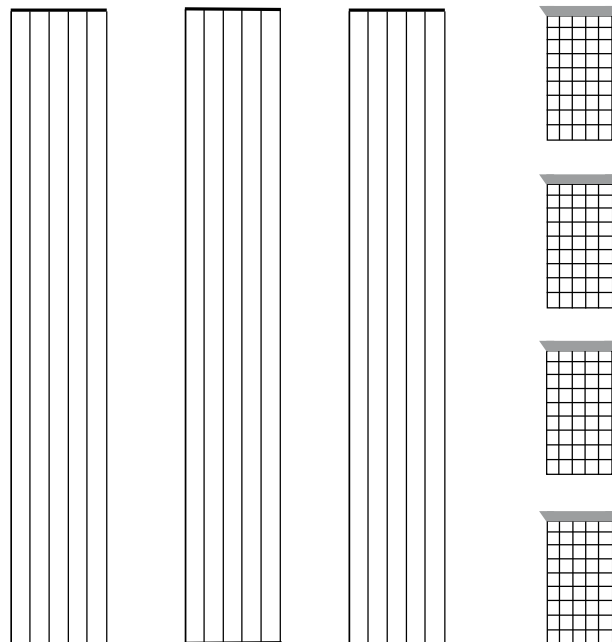
Intro..:

És la Moreneta
la fe del poble catala,
l'estel del seu camí,
l'afany dels seus amors.

De l'escolania,
la veu al cel han escoltat
i el so de l'oració
ressona per tot Montserrat.

Tota la Muntanya
et volta donant-se les mans,
sardana de l'amor
d'un poble de cristians.

Sona la tenora,
no sé que tenen els seus cants.
Vetlleu, Senyora,
pels catalans,



Lletra : Antoni CARCELLER

Música : Antoni CARCELLER

LA SARDANA DE LES MONGES

Intro..:

Al davant de l'ermita de Sant Rafel,
 les sardanes airoses pugen al cel
 i tothom sent a l'anima dolçor de mel.
 Sardanes com aquestes mai s'han sentit,
 fins les ballen els avis quan ve la nit,
 i als genolls de les mares, salta el petit.

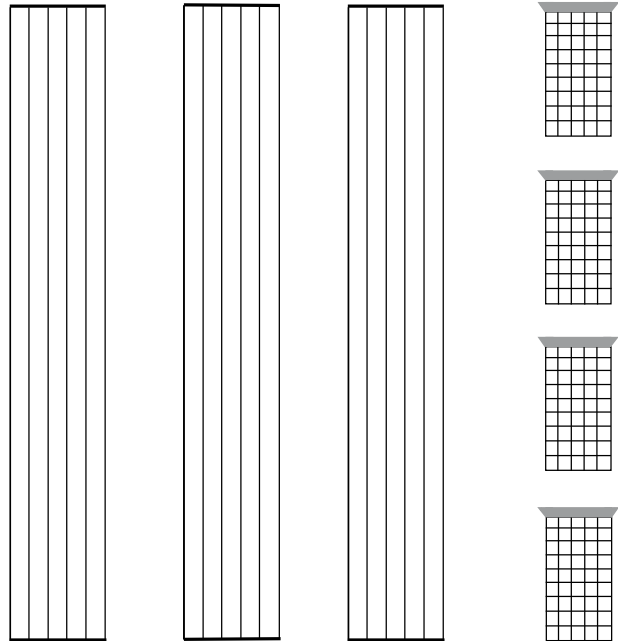
Per planúries i serres escampa el vent
 de la cobla les notes alegrement
 i fins l'ona s'hi acosta, que al lluny la sent.
 En un coll de muntanyes hi ha un monestir;
 de puntetes les monges van al jardí
 que les roses encensen i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
 amb gatzara i rialles dels balladors,
 i entorn d'elles els arbres, quines remors !

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres;
 ja se n'hi ajunten d'altres i altres després,
 les de més lluny s'hi acosten, tothom ja hi és.

Ballen totes porugues ben dolçament,
 enrogides de galtes, mig somrient,
 i sos peus en la terra ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi va:
 sent-hi a prop llagimeja; no sap renyar,
 que ella també n'és filla de l'Empordà.



Lletra : Àngel GUIMERA

Música : Enric MORERA

LA SANTA ESPINA

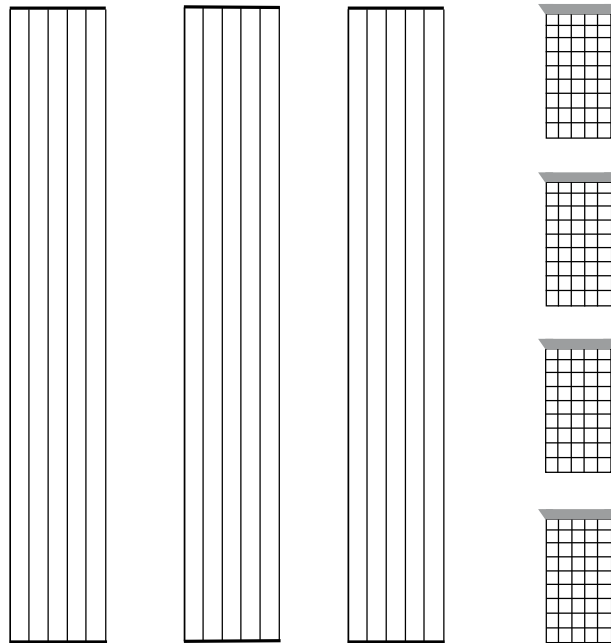
Intro.:

Som i serem gent catalana
 tant si es vol com si no es vol,
 que no hi ha terra més ufana
 sota la capa del sol,
 sota la capa del sol.

Déu ve passar-hi en primavera
 i tot cantava al seu pas,
 canta la terra encara entera
 i canta que cantaràs.

Canta l'ocell, el riu, la planta;
 canta la lluna i el sol.
 Tot treballant la dona canta
 i canta al peu del bressol.

Fill meu, per Catalunya
 vull veure't gran i fort;
 fes cara als qui la ultratgin
 i per ella viu i mor.



Lletra : Àngel GUIMERA

Música : Enric MORERA

BONA FESTA

SOL SOL
 Ai, quin repiqueig més viu
 s'emporta el vent quan l'alba s'il.lumina !
 SOL SOL SOL
 La campana, que somriu,
 DO SOL RE7 SOL SOL
 ens ve pregonant el jorn festiu...

RE RE
 Pagesetes i fadrins,
 RE RE RE
 caputxa blanca, airosa barretina,
 RE RE
 van fressant tots el camins
 RE LA7
 de molsa fresca i de romaní...
 SOL SOL
 L'alegria bat el cor
 DO SOL RE7 SOL SOL
 i el llavi galant frisa d'amor...

Tot és bell, tot es gai
 SOL
 tot és dolç, és encís !
 RE7 RE7(5)
 Sublim, excels, esplai, festeig, somrís...
 SOL
 Ai, bona festa, em fas feliç!

Dolça pageseta
 de cintura estreta
 RE7 RE7(5) RE
 com el més fi gerricó,
 dansant, dansant,
 SOL
 jo et cantaré una cançó:

SOL
 Celebrant tan bona festa,
 RE7 SOL SOL
 la dansa em fa delit d'afanys i de conquesta
 SOL
 de la teva figurina,
 RE7 SOL SOL(3c)
 dels camps i dels sembrats regina...

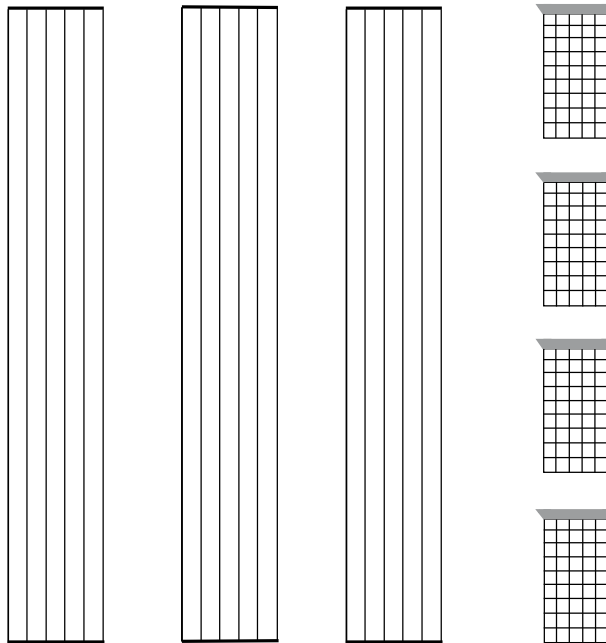
SI
 Tu dus tot l'encanteri,
 RE7
 gentil, joiós, eteri,
 FA#7
 trenant la nostra dansa

Intro.: SOL SOL

RE
 que ens fa sentir forts i més grans,
 orgull dels ca.....talans
 RE (sec)
 que l'anem dançant donat-nos les mans. SI !

SOL RE
 Pageseta ai ! , puixant delit...
 RE SOL
 Rostre immaculat, verger florit !
 SOL RE
 Tu ets qui em fa gaudir l'aplec galant
 SOL SOL
 clamant l'amor amb veu vibrant... SOL

SOL RE
 Pageseta humil, flor de virtut,
 RE SOL
 gerricó de mel, de joventut.
 RE
 Ai, quin dolç anhel em fas sentir,
 RE SOL
 quan veig somrirent ton ros...tre fi
 SOL
 tan dolç per mi



Lletra : Lluís GARRIGA i VIADÉ

Música : Josep VICENS i JULI "Xaxu" (1926)

